

لوح مبارک در جواب سائل از حجت و برهان

حضرت بهاء الله

النسخة العربية الأصلية

من آثار حضرت بهاء الله - مائده آسمانی، جلد 1، صفحه 78 - 82

باب بیست و یکم در بیان حجت و برهان جمال قدم میفرماید قوله تعالی :

"بنام خداوند یگنا"

"مکتوبی از شما رسید آنچه در او مذکور بود نزد اهل بصر واضح و مبرهن است بشنو ندای مظلوم آفاق را از حق بخواه تا قادر شوی بر محو موهوم و صحو معلوم نوشته بودی که سالها دینی تحصیل نموده و بآن موقنی اگر نفسی از شما سؤال نماید که بچه حجت و برهان چه خواهی گفت اجعل محضک بین یدی الرحمن ثم انطق بالانصاف انی لک ناصح امین مطالبی را که ذکر نمودی و علامت حقیقت قرار دادی این امور نزد حق لم یزل و لا یزال مردود بوده بهتر آنکه خالصاً لوجه الرحمن قدری از آیات فرقان تلاوت نمائید و در معانی آن تفکر کنید شاید در این یوم که سلطان ایام است از رحیق عرفان محروم نمانید و از کوثر وحی الهی بی نصیب نشوید از جمله در این آیات مبارک که از قبل بر محبوب عالم و سید امم نازل شده تفکر کنید میفرماید و قالوا لن تؤمن لک حتی تفجر لنا من الارض ینبوعا او تکون لک جنة من نخیل و عنب فتفجر الانهار خلالها تفجیرا او تسقط السماء کما زعمت علینا کسفا او تأتي بالله و الملائكة قبیلا او یکون لک بیت من زخرف او ترقی فی السماء و لن تؤمن لرقیق حتی تنزل علینا کتابا نقرئه قل سبحان ربی هل کنت الالبشرا رسولا این آیاتی است که مشرکین بخاتم انبیا روح ما سوبه فداه گفته اند یعنی مضمون این آیات را شرایط ایمان قرار داده اند که اگر آن حضرت ظاهر فرماید بحق موقن شوند حال تفکر در آن نفوس غافله نمائید که عرض کرده اند باید در ارض بطحاء چشمه ای جاری کنی و یا یک بیٹی از ذهب ظاهر کنی از برای ما یا اینکه باآسمان صعود نمائی مقابل چشم ما و بیائی بکبابی که او را قرائت کنیم یا بستانی ظاهر کنی که در آن نخیل و عنب باشد یا آنکه به حق جل جلاله و قبیلی از ملائکه بیائی اینها اموراتی بود که مشرکین حجاز از سید عالم خواستند که ظاهر فرماید تا موقن شوند بآنچه بیان فرموده و معانی آن مجملی ذکر شد حال ببصر حدید و قلب اطهر و انصاف کامل ملاحظه نمائید و تفکر کنید لیحصحص لک الحق و یظهر لک صراطه الله الذی ظهر بالحق و تجد نفسک علی یقین مبین

و بعد از این سؤالات ملاحظه کنید که حق جل جلاله در جواب چه فرموده بگو: هل کنت الالبشرا رسولا و اگر این عرایض مقبول میشد و حق تعالی سلطانه ظاهر میفرمود آنچه را که خواسته بودند بزعم آنها دیگر در ارض احدی منکر و معرض حسب ظاهر مشاهده نمیشد و حال آنکه در مقام دیگر میفرماید اگر ببینند جمیع آیات را بحق مقبل نشوند و

ORIGINAL

بافق اعلی توجه ننماید حال آنجناب در آنچه خواسته اند تفکر ننماید قسم بمنزل کتب که اگر بانصاف و مقدس از اغراض نفسانیه در آنچه ذکر شد تأمل ننمائید البته بحق راجع شوید و منقطعاً عن کل ما سوی الله از بیت خارج و بلبیک اللهم لبیک ناطق گردید حق منتظر آن نبوده و نیست که هر نفسی آنچه بخواهد ظاهر فرماید علم يفعل ما یشاء بر افراخته و بکلمه احکم ما ارید ناطق این بسی واضح است که حق جل کبریائه فاعل مختار است آنچه بگوید و بفرماید همان مصلحت عباد بوده و خواهد بود و آنچه شما خواستید اعظم از آن ظاهر شده در کتب الهیه تفرس ننمائید تا مطلع شوید بر علم و حکمت و سلطنت و قوت و قدرت و احاطه حق تعالت قدرته و تعالت عظمته و تعالت سلطنته انشاء الله از امثال این مطالب و اقوال که معرضین اعصار قبل بآن تکلم نموده اند مقدس و منزّه شوید و به حجت باقیه الهیه و ما ظهر من عنده ناظر و متمسک باشید قد ظهر ما لا ظهر من قبل یشهد بذلک کل حجر و مدر و لکن الناس اکثرهم من الغافلین قل سبحانک یا اله الوجود و مالک الغیب و الشهود اسئلک باسمک المخزون الموعود الذی به ماج بحر عرفانک و هاج عرف قیصک و فتح باب لقائک علی من فی سمائک و ارضک بان تؤیدنی علی عرفان مشرق و حیک و مطلع آیاتک ای رب انا الذی منعتنی الاوهام عن افق یقینک و ظنون العباد عن بحر فضلک اسئلک بنفسک بان توفقنی علی الاقبال الیک و الاعراض عن دونک ای رب انت الکریم ذو الفضل العظیم لا تطرد هذا المسکین عن باب عطائک و لا هذا المحروم عن لجة بحر احدیتک فاغفر بجدک و احسانک انک انت الجواد الکریم و انک انت ارحم الراحمین